

Kjøbstæderne efter deres meere eller mindre fordeeltige Velggenhed inddeles i tre Klasser. Her gjorde man det om til, at det skulde være Bygningerne, der skulde klassificeres. I Folkethinget er der imidlertid fremkommet adskillige ganske interessante Oplysninger, der vise, hvor høist forskjelligt Skatterne have været liguede i Byerne, og at det derfor muligt kunde være noget misligt at fastsætte et saadant bestemt Princip. Der har nemlig i 19 Byer slet Intet været lignet paa Bygninger; i 8 Byer har der været lignet paa Bygninger, men ikke efter Assurancesummerne, men efter Façaden, Areal et eller andet Saadant. I een By, nemlig Rødby, er der aldeles Intet lignet paa Grunden, og i en anden lille By, nemlig Ebeltoft, har der derpaa været lignet i det Hele 24 Rd., altsaa saa godt som Intet. Der er to andre Byer, nemlig Ribe og Skagen, hvor der aldeles ikke er lignet Noget, hverken paa Grund eller paa Bygninger, idet Alt, hvad der ikke har kunnet afholdes af de Indtægter, Kommunen har af sine Forber, er blevet lignet ved personelle Skatter. Der er saaledes en overmaade stor Forskjel paa de Belp, hvormed Afgifterne have været paaliguede de faste Eiendomme i Kjøbstæderne. Jeg skal ikke trætte den ærede Forsamling med en Dpregning deraf, ihvorvel den er ganske mærkbar. Man vil see, at der er Byer, hvor der kun er lignet 4 pCt. af Udgifterne, medens der er andre, hvor der er lignet 42, ja endog saa 45 pCt. paa fast Eiendom, og at der er 5 Byer, hvor Skatterne paa Bygningerne udgjøre netop Halvdelen imod Skatterne paa Forberne. Det er disse store Forskjelligheder, der have gjort, at Udvalget har fundet det rigtigt at anbefale Thinget den af Folkethinget foretagne Forandring, hvorefter det vel er slaaet fast, at en vis bestemt Deel af de kommunale Skatter skal ubredes af de faste Eiendomme, men dog er overladt til Kommunalbestyrelsen i hver enkelt By ved et Regulativ, der vel at mærke skal approberes af Indenrigsministeren, førend det kan blive gjældende, at vedtage den Bestatningsmaade, som bedst stemmer med Forholdene i Byen og hvad man tidligere har været vant til. — I § 15, er der ogsaa foregaaet en Forandring. Det vil være i det høie Things Er-

indring, at det oprindelig forelagte Lovudkast gik ud paa, at naar denne Vedtægt engang var givet og stadfæstet, saa skulde den være uforanderlig; i dette Thing blev der tilføjet, at den efter 3 Aars Forløb skulde underkastes en Revision, men naar saa denne var foretaget, skulde den kun kunne forandres ved Lov. I Folkethinget er der nu foretaget den Forandring, at denne Revision først skal finde Sted 5 Aar, efterat Loven er traadt i Kraft, men senere skal gjentages hvert 20de Aar. Det er vel en meget væsentlig Forandring, for hvilken Udvalget imidlertid har troet, at der taler saa Meget, at det ikke har foreslaaet Thinget at fastholde sin tidligere Beslutning i denne Anledning. — Endelig er der endnu blot en ganske ubetydelig Bemærkning, som jeg har at gjøre ved § 19. Der er der en lille Inkorrekthed i Affattelsen af denne Paragraf. Naar der nemlig staaer: „Nærværende Lov træder i Kraft for hver enkelt Kjøbstad, naar i samme Grundenes Skylsætning og Bygningernes Klassificering osv.“, da burde der i Stedet for „Bygningernes“ staae „Eiendommernes“; men da det efter Udvalgets Mening aldeles ikke forandrer Paragrafens Mening eller gjør nogensomhelst Misforstaelse mulig, og da man forøvrigt har billiget de foretagne Forandringer, saa er det forekommet Udvalget, at det var en altfor stor Bagatel, til at man derfor skulde sende Loven tilbage til det andet Thing, og man har derfor ikke gjort noget Forslag i saa Henseende.

Indenrigsministeren: Det har været mig meget hjært at see, at Udvalget har meent at kunne slutte sig til de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing. Det ligger jo klart for Dagen, at ligesom det var Tilfældet her, saaledes har man ogsaa i Folkethinget billiget den hele Grundtanke, der har dikteret Loven, og funden den at være i Almeenvællets Interesse, og man har ogsaa erkjendt, at den var udført med Omhu og Sagkundskab. Jeg troer, at det Samme maa siges om den Forhandling, Lovforslaget er undergaaet i Folkethinget, og det er kun mindre væsentlige Punkter, hvori der er skeet Forandring. De Punkter, hvori Afvigelserne ere stærkest fremtrædende, ere, som den ærede Ord-